

РЕШЕНИЕ

№ 1563

гр. София, 04.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в открито заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **269** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], срещу решение без номер от 05.12.2019 г. по НАХД № 15391/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), 93 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-785/28.08.2019 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева, съгласно чл. 644, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 във връзка с § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Кодекса за застраховането /КЗ/ във връзка с чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Касаторът оспорва в цялост постановеното решение и моли същото да бъде отменено. Действителната фактическа обстановка не се доказвала по безспорен начин, а в акта за съставяне на административното нарушение не било посочено, че се касае за нарушение в условията на „повторност“. Допуснати били съществени процесуални нарушения, обуславящи извод за отмяна на НП. Сочи наличието на предпоставки за прилагане на института „маловажност“ по чл. 28 от ЗАНН. Моли решението и потвърденото с него НП да бъдат отменени, алтернативно – да бъде наложено

административно наказание в размера по чл. 644, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Ответникът, чрез процесуален представител – юрк. С., оспорва жалбата. Представя писмени бележки, в които развива доводи за законосъобразност на решението и потвърденото НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд е приел за установено, че с жалба с вх. № 91-02-768/04.06.2019 г., подадена от М. М. Ж., КФН била сезирана за липса произнасяне от страна на ЗД [фирма] по предявена застрахователна претенция с № [ЕГН] на основание сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. При извършена проверка по жалбата, експерт от КФН установил, че на 24.12.2018 г. М. Ж. е предявила пред ЗД [фирма] претенция за изплащане на обезщетение, във връзка с причинени увреждания на притежавания от нея лек автомобил „Пежо“ с рег. [рег.номер на МПС] , в резултат на ПТП. Претенцията била регистрирана под № [ЕГН] на основание застрахователна полица за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № BG/02/118002115840. На датата на предявяване на претенцията бил извършен оглед на увредения автомобил и пред застрахователя били представени писмени доказателства за установяване на основанието и размера ѝ. На 10.01.2019 г. пред застрахователя били представени пълни и точни данни на банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователното обезщетение. След 10.01.2019 г. от ползвателя на застрахователната услуга не били изисквани допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията. С платежно нареждане за кредитен превод от 05.06.2019 г. ЗД [фирма] имало произнасяне по претенцията, като било изплатило застрахователно обезщетение в размер на 1756,64 лв. по банковата сметка на М. Ж..

Тъй като задължението възниква в срок до 15 дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 КЗ-10.01.2019г., но не по-късно от 31.01.2019г., като застрахователят може да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано да откаже плащането, проверяващият експерт приел, че е налице нарушение по смисъла на чл. 108, ал. 1 КЗ, извършено от ЗД [фирма] на 01.02.2019 г. На 16.07.2019г. Н. съставил АУАН № Р-06-634 на ЗД [фирма] за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ. Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП № Р-10-785/28.08.2019г., като АНО приел, че нарушението било извършено повторно (в едногодишен срок от 23.03.2018 г., когато влязло в сила НП № Р-10-469/27.06.2017 г., с което дружеството било наказано за същото по вид нарушение).

Изложената фактическа обстановка, съдът приел за установена въз основа на показанията на акт. Н., дадени в хода на съдебното следствие, както и приложените в

преписката писмени доказателства. Въз основа на тях първоинстанционният съд приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а ЗД [фирма] е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ, поради което административно наказателната отговорност на дружеството е ангажирана законосъобразно.

Настоящата касационна инстанция споделя изводът на СРС, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Правилен и обоснован е изводът на СРС, че касаторът е извършил нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ, съгласно който застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 – 3, 8 – 10 и 13 – 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. По несъмнен начин е установена датата, на която са представени всички изискуеми и необходими документи за установяване на основанието и размера на претенцията пред застрахователя – 10.01.2019 г. Срокът за произнасяне по заведената щета е 15 работни дни, т.е. дружеството е било длъжно да направи това в срок до 31.01.2019г. Касаторът се е произнесъл по претенцията на 05.06.2019г., като е изплатил застрахователното обезщетение след изтичане на законоустановения срок. Следователно осъществен е съставът на нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ.

Неоснователни са възраженията на касатора срещу квалифицирането на нарушението като повторно. Санкцията за нарушението на чл. 108, ал. 1 КЗ е наложена при условията на „повторност“ на основание чл. 644, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ. Съгласно § 1, т. 51 от ДР на КЗ „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. С оглед наличието на влязло в сила на 23.03.2018 г. НП № Р-10-469/27.06.2017г. на зам. председателя на КФН за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, следва да се приеме, че са изпълнени предпоставките за квалифициране на нарушението като повторно. Изискването на чл. 42, т. 4 ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието е спазено при съставяне на процесния АУАН. Извършването на нарушението в условията на „повторност“ е свързано с определяне размера на наказанието по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН и не е необходимо това обстоятелство да се посочва в АУАН. Касае се за дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл. 42 ЗАНН да бъде посочено при съставяне на АУАН. Наложена от АНО „имуществена санкция“ е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, в размер, близък до минимално установения по закон, като същият е съобразен с обществената опасност на нарушението, което е извършено повторно и със закъснението от шест месеца за изплащане на застрахователно обезщетение.

Неоснователно е и твърдението, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, с оглед характера на засегнатите обществени отношения, свързани с

гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това в конкретния случай се касае за „повторност” по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, а не за инцидентно неизпълнение на задължение. Наред с това жалбоподателят е юридическо лице-търговец (чл. 63 и чл. 64 от Търговския закон), т.е. субект, който по занятие извършва търговска дейност (чл. 1, ал. 1 ТЗ). Съобразена е и нормата на чл. 12 ЗАНН, тъй като следва нарушителят да преустанови извършване на нарушения от същия вид и да спазва установените от законодателя срокове за произнасяне по заведените застрахователни претенции.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд - София град, XIV-ти касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 05.12.2019 г. по НАХД № 15391/2019г. на Софийски районен съд (СРС), 93 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-785/28.08.2019 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор разноски по водене на делото в размер на 100лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: